

Podavatel:
Sdružení Čechů z Volyně
a jejich přátele
Na Hřebenkách 20
150 00 Praha 5

O.T.

P.P.
101 712/2000
110 06 Praha 06
1 ks

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátele

Setkání krajanů a přátel v Šumperku dne 5. 5. 2001

Již tradičně každý druhý rok pořádáme podobnou setkání a to z důvodu, abychom si připomínali některá významné výročí v dějinách volyňských Čechů a abychom se spolu setkali a popovídali si.

Našim hlavním přáním je, aby se všechni povážili a zapomněli na starostí všedních dnů a odnesli si ve svých srdcích mnoha krásných vzpomínek doby, které jsou ještě v našich pamětech hluško zaokřené. Dovolte, abych Vám ve stručnosti připomněl několik růžek, které se vážou k bytí našich krajanů na Volyni.

Tomáš Garigue Masaryk, jehož stopadovaté první narozeniny jsme si připomněli 7. 3., byl český filozofem, a sociologem, politikem, státníkem a zakladatelem Československé republiky a jejím prvním prezidentem. Jako československý prezident působil až do roku 1935. Ve svých pětaosmdesáti letech se této funkce vzdal. Na své místo navrhl Dr. Eduarda Beneše, který převzal nelehyký úkol, a to blížící se fašismus a Hitlera v Německu. Připomínám proto, že volyňští Češi, všichni pamětníci těchto dob, mají v živé paměti, jak a co se hikalo o tatičkově Masarykově a Eduardu Benešovi. Na Volyni nebyla ani jedna rodina, která by nesledovala vývoj fašismu v předvedeném Německu. Pak přišla minichovská zrada spojenec a okupace naší vlasti.

Zíve si vzpomínáme na volyňské ženy, naše maminky a babičky, které plakaly a říkaly dětem: „Nemáme naši českou vlast“. Po odchodu mužů do války nastaly téžek časy volyňských ženám. V obcích zůstali pouze chlapci do osmnácti let a muži nad 50 let neschopní vojenské služby. Jen stěží můžeme popsat ty hrůzy, těžkosti a mnohdy nelidské utrpení, která ženy prožily během války na Volyni. Složitou situaci znásoboval strach před nocí, zda se dožijí rána nebo se stanou obětí loupeživých tlup a Banderovců. Ztráceli se jednotlivci i celé rodiny. Nejhůře na tom byly vdovy a siroci po padlém muži. Proto nezapomínejme! Zachovejme v paměti a učítě naše babičky, maminky, manželky a sestry, neboť ony byly hrdinky, a proto jim věnujme při každej příležitosti malou vzpomínku.

Konečně přišel očekávaný květen 1945. V této dnech, kdy vzpomínáme již 56. výročí slavného vítězství spojenec nad fašistickým Německem. Vzpomínáme i na časť volyňských

Čechů v této největší a nejstrašnější válce v dějinách lidstva. Ano, květen přinesl lidem velkou radost, ale i tak nesmírnou bolest nad ztrátou svých blízkých. Nezapomínejme, stále připomínejme našim dětem a vnučkám, aby byli hrdi na hrdinu, kteří bojovali za svobodu a nezávislost naší vlasti.

Clenový výbor šumperského regionu.

Rada černobylských krajanů informuje ...

1. Celostátní setkání černobylských krajanů k 10. výročí jejich návratu do historické vlasti se uskuteční 22. září 2001 v Jaroměři-Josefově. Nad touto akcí převzal záštitu prezident ČR Václav Havel.

Z důvodu omezené kapacity historické budovy Důstojnické besedy pevnosti Josefov, kde proběhne Setkání, jsme nutně přistoupit k regulaci počtu účastníků.

Formuláře závazných přihlášek budou distribuovány přes důvěrníky Rady černobylských krajanů v lokalitách usídlení krajanů na konci června 2001. Ubytování (hradi sami účastníci) bude zajištěno v Jaroměři a okolí.

Předpokládaný program akcí v sobotu 22. 9. 2001:

- 10.00-14.00 - prezentace účastníků, ubytování, exkurze
- 15.00-16.00 - ekumenická bohoslužba k uctění památky krajanů, kteří padli v boji za svobodu a stali se oběťmi totalitních režimů a černobylské katastrofy
- 16.00-16.30 - slavnostní pochod městem
- 17.00-18.30 - zahájení 1. celostátního setkání černobylských krajanů, uvítání a představování hostů, diskusní panel, kulturní program
- 18.30-20.00 společná večeře
- od 20.00 - zábava s tancom

Celostátnímu setkání bude předcházet vedecko-praktická konference o integraci krajanů z bývalého SSSR v České republice. Zahájení konference v pátek 21. 9. 2001 s počátcováním v sobotu 22. 9. 2001. Aktivní účastníci (přednášející na konferenci) obdrží jmenovité pozvánky.

Počet hostů konference je regulační (také z kapacitních důvodů) pozvánkami, které si můžete vyžádat do 15. 7. 2001 u předsedy Rady

černobylských krajanů na adresu: doc. Boris Ijjuk, Masarykovo nám. 1., 551 02 Jaroměř-Josefov.

Veškerou informaci poskytneme na tel.: 0442-810471, 0607 841327 a také E-mailem: boris.ijjuk@uhk.cz.

Organizátori akce, a to Rada černobylských krajanů, město Jaroměř a Univerzita Hradec Králové se těší na setkání s Vámi.

*Doc. Boris Ijjuk,
předseda Rady černobylských krajanů*

Vyjde 2. vydání knihy o účasti volyňských Čechů v I. a II. odboji?

V roce 1999 vyšla kniha autorů Jiří Hofman, Václav Širc, Jaroslav Vaculík Volynští Češi v prvním a druhém odboji. Knihu, která má 320 stran, je pojata jako souhrn objektivních faktů k tématu, který vyujaduje její název. Prvního deset let je věnováno podílu volyňských Čechů v obou odbojích v sířích historických souvislostech. Na dalších stránkách následují: **jmenné seznamy legionářů I. odboje, příslušníků čs. vojenských jednotek ve Velké Británii, volyňských dívek a žen, které nastoupily do 1. čs. armádního sboru v SSSR, dále seznamy padlych v armádě Republiky polské, v Rudé armádě a partyzánských jednotkách sovětských a polských, v čs. vojenských jednotkách v SSSR, seznamy zahynulých jako oběti nacistického a banderovského teroru a při přechodu front, poněkud samostatnou část tvorí jmenovitý přehled zachráněných židovských spoluobčanů na Volyni a jejich českých zachránců. Ke každému seznamu je stručný historický uvod a zhodnocení. Knihu obsahuje dvě mapy: obec, v nichž byly bývalky odbojových organizací Blaník (102 obcí) a Orientální mapa českého osídlení na Volyni.**

Knihu vzbudila značný zájem Čechů z Volyně a také některých institucí v České republice, Německu a Polsku. Během čtyři měsíčů rozrebrána a autori zvažují, zda knihu dopracovat a vydat znova. Tím by redaktoři knihy také mohli odkoupit své provinění na čtenářích a zvolit takovou tiskárnu, která by dodržela daný slib a vydala dílo v dobrém provedení.

Aby nové vydání vydání splnilo svůj účel, prosíme vás:

- počívlejte prohlédněte v knize seznamy osob z vašich obcí, vašich příbuzných a známých, prověřte a doplňte vše co schází a ještě schopní, i s pomocí vašich známých, doplnit;

-zvláštní pozornost věnuje části o záchráně židovských spoluobčanů, která není zdalemka úplná. Snaže se o doplnění již zapsaných případů a o nových sepsíše užaje dle předloh v předhledu. Pamětníci odcházejí a bylo by neodputitelné proviněti nezaznamenat pravdivé a co nejúplnejší údaje o této hluboce lidské a smrtelně nebezpečné činnosti volyňských Čechů;

-všechny poznatky, i jiného rázu, sepsíše, označte číslem stránky knihy nebo jinak pro snadnou identifikaci k čemu se vztahují a zašlete na adresu: Jiří Hofman, 140 00 Praha 4, ul. Lounských 8, tel.: 021/41 74 77 (večer). Pokud jste svoje příspěvky J. Hofmanovi ústně nebo písemně sdělili, nemusíte je opakovat - můžete zaznamenávat v radeckém výtisku.

Zda a kdy druhé vydání knihy vyjde, závisí od vašeho zájmu, který prokáže svými přípominkami a vedoucí regionu (pokud to již neučinil) odhadem počtu knih druhého vydání, které by v regionu prodaly. Tento odhad nech' také zašlu na uvedenou adresu.

Za autory Jiří Hofman

Místo gratulace k narozeninám

Mezi nejvýznamnější kupiťovské rodáky patří letos sedmdesátin, univerzitní profesor Dr. Václav Židlický. Vyrůstal ve velmi kulturní rodině, kde otec Jaroslav jako jeden z nemnoha volyňských Čechů dokonce studoval v nejdřívějším Československu. Po návratu do Kupičova pak zastával nejrůznější ūřednická místa a kromě toho byl aktivně podílen na kulturním životě obce. Stejně jako od osudu mnoha volyňských Čechů, také do rodiny Židlických neblaze zasáhla druhá světová válka, když po odchodu otce do armády musel malý Václav pomáhat rodině. Aby se vyuhn pětnečtě v bojích proti banderovcům, podařilo se mu posuditnictví náhradního velitelství československé vojenské jednotky v Sovětském svazu se s několika dalšími mladíky dostat již na podzim roku 1941 do Československa, kde začal studovat na Žateckém gymnáziu. Otec, který po demobilizaci pracoval jako ředitel v Žateckém pivovaru, se aktivně podílen na poválečném politickém životě a za Československou stranu lidovou dokonce kandidoval do poslanecké sněmovny. Po komunistickém puči pak emigroval. To mělo pro syna Václava nepravidelné následky, a tak na doporučení profesorů gymnázia přešel studium. Také byla potřeba, aby pomohl finančně podporovat rodiče. Přijal proto místo redaktorského eléve v volyňských novinách Věrná stráž, a ve studiu na gymnáziu přítom pokračoval externě. Po maturitě byl přijat na filozofickou fakultu, kde vystudoval obor ruština a ukrajinsky. Hned po studiu mu bylo nabídnuto místo asistenta na katedře rusistiky, kde se brzy vyzpovídal mezi přední odborníky této ukrajinské běloruské literatury. Zadebyle byl zvolen na mezinárodní sympozia a dokonce získal vědeckou stáž na univerzitě v Minsku.

Dalším neřastným mezníkem v jeho kariéře se stal rok 1968, kdy mu byl pozastaven vědecký růst, a kdy fada jeho blízkých spolupracovníků muzela z fakulty odejít. Vzhledem k domácím problémům, kterým se chtěl vyhnout, přijal místo lektora českého jazyka na univerzitě v Moskvě, kam nikdo z tehdejších prominentních vysokoškolských pedagogů jít nechtěl, protože se snažili dostat na západoevropskou univerzitu. V době, kdy oba jeho synové studovali, hojné překládaly zejména soudobou běloruskou literaturu. Jeho zásluhou se tak naši čtenáři mohli seznámit s řadou pozoruhodných románů běloruských autorů. Navázal styky se Svazem běloruských spisovatelů v Minsku, kde byl a stále je právem povozován za významného odborníka. Po roce 1989 se na základě své vědecké práce postupně dopracoval k vědecko-pedagogickým titulům. Ale ubytek zájemců o vysokoškolské studium ruská a ukrajinská způsobil, že se rozholil pro odchod do důchodu. Zároveň se stál i v veřejného a současněho dění a v současnosti žije velice uzavřeně.

Přejeme našemu rodákovi ještě hodně spokojených let na odpočinku.

Za velkou obec obdivovatelů a přátele
Jaroslav Fliala

Setkání v Hořesedlích

Dne 8. května se v obci Hořesedly u pomníku padlých komato deváté společně setkání rodáků z Hulce, kteří se zúčastnili nebývaly množství krajana.

V 10 hodin zahájil shromáždění přítomních Jiří Novický (předseda MO ČSBS). Krátké připoměnut historii pomníku a vzpomněl těch, kteří se o jeho zřízení v roce 1947 zasloužili. Dále si přítomní vyslechli básničku nášeho básníka Jana Pospišila

"Na čestě do vlasti",
kterou prednesla Milena Šimánková.

Jen malý prostý kříž

a níž

desítka, nápis kratický.

A káos k náhradě

a dal

Ti na rovinu kytíčky." (atd.)

Poté jsme se všechni poklonili památky našich padlých při panychide, kterou sloužil hulcecký rodák ThDr. Jan Křivka. Pomáhal mu pan farář z Mariánských Lázní. Po skončení panychidy jsme společně zaplavili českou i slovenskou státní hymnu. I když od konce druhé světové války uplynulo již 56 let, na členy svých rodin, kteří padli na frontě, Hulcešti nezapomínají. Přijelo 100 účastníků (rodici i rodiny jejich deníků).

Všichni jsme byli dojati, když se mezi námi objevila i paní Cilecová, která je již 93 let. Mnich z nás na první pohled nepoznal, ale při připomínce jména ihned věděl, že kdo byl, vyzpomněla na naše rodice v prarodiče. A opravdu bylo obdivuhodné, jak čilá byla po celý den konařka.

Ještě je třeba připomenout, že pomník v naší obci byl koncem loňského roku restaurován. Byly provedeny opravy pomníku samotného, přístupových cest i parku, ve kterém se pomník nachází. Oprava byla provedena řáděnou z prostředků, které poskytly ministerstvo obrany a nemalou částí přispěla i obec. Pan starosta M. Sečka se iniciativně chopil tohoto úkolu, za což mu patří upřímný dík.

Po skončení obřadu jsme se oděbrali do restaurace „Na Růžku“ v Kneževi, kde byl společný oběd a zábava až do pozdních odpedlovních hodin.

V restauraci všechny přítomné přivítal předseda výboru pro pořádání našich hulceckých setkání Tonik Umlauf a poděkoval všem orgánům za přeširovku přípravy srazu. Mila Rotková krátce vyzpomněla těch, kteří nás od minulého setkání opustili a popřala všem přítomným dobrý zážitek.

Všichni jsme se velice dobrovali, vyzkoušeli se předpoložit, kteří sbírali chrasti. Když se k nim přiblížil, že mluví polsky, Pečkal, až se vzdálil stráž a zepjal se těch lidí, odskud jsou. Reklí mu, že jsou Poláci z Volyně v vesnici Ostrov. Bylo to vše nadecko Kupičova. Lídě odstoupěl často do Kupičova přijížděl a s některými rodinami udírali dobré střely. Reklí mu také, že směří psát a dokonce dostavat balíky. Poprosil je, aby napsali, že Zítný z Kupičova žije a kde se nachází. Jeho rodina totiž obdržela několik dopisů z Křivého Roga a od té doby o něm nevěděla. My, trochu starší chlapci, jsme tolik litovali toho maleho Jarouska, že nemá tatínka.

Jak se tedy rodina Zítných zaradovala, když Polák (pravděpodobně Sládeček) přivezl tu novinu, že tatínek žije. Spojeno bylo navázáno a Josef prostřednictvím Poláka Jaidwy Fic dostal balíček. Balíček mu však nemohla zadat jednoduše. Pro vždy trochu jídla schovala k dohru k Josefu si je odstoupil bral. Ta slanina a suchary mu zachránily život. Díky to později vyzprávěl, nikdy se neubránil sázán.

Nic netrvá věčně. Z věků před námi se stali neprátele a Němcové napadlo Sovětský Svaz. Následovala návštěva gen. Sikorského v Moskvě a připletl „za druhou“ se Stalinem. Z „vragov SSRR“ se stali „sojusníci“ a gen. Anders přivedl polskou armádu. Kvůli tepličsim podnebí odvázel zubožené Polaky do Uzbekistánu. Cestou hladový, chuvraví a na prahu svobody umírali. Byli tak zuboženi, že jejich rekonvalence trvala až tři měsíce, a někdy i déle.

Po všechny tyto výpravy, a potížich odjížděl „andersovci“ na Střední východ. Ovšem, strach z bládu je doprovází ještě v Persii. Susili si na horší časy chybě, kteréhož de měl vše než dost.

V Persii byl Josef Zítný nejprve v Pahlaví, ale pak viděl i v Teheránu a další města. Potom následovala Sýria, Palestina, Irák a Egypt. Procházel se ulicemi Jeruzaléma, Káhiry, Alexandrie, Mosulu. Ochutnal všechny druhy tamního ovocu. Poznal chut' pravých whisky i pravého koňaku.

O těchto poměrně klidných dnech na Středním

voytu poštu do Turjska. Zdálo se, že jejich život nemůže nic ohrozit.

Ovšem, jak léta ubíhala, polskému státu začaly narůstat problémy s Hitlerem, a než se kdo nadál, 1. září 1939 začala válka. Josef Zítný a nežtěk několik kupičovských Čechů rukovali mezi první dny Meli tzv. „bílé kartu“ a to znamenalo „ankamžit“. U Zítných zrovna matči.

Josef Zítný byl opět zatlassen jako řidič. S ustupující polskou armádou se dostal na Volyn, k Lucku. Tam se

setkal se svou sestrou Annou. Radila mu, aby zmizel, že je stejně všem konec. Nechtěl o tom ani slyšet. Ríkal jí, že příbal a příbal se nesmí porušit. Byl si až také vědom toho, co by se stalo, kdyby ho chytli jako dezerter.

V okolí Lucka organizovali Poláci autokolouna, která měla důstojníky a mužstvo převezít do Rumunska. Vojáci, kteří nechtěli pokračovat dále, dalo velitelství propouštěti doklady. Poměrně dalek se jich vrátili domů, mezi nimi i Josef. Cestou je však zadřezli Sověti a odvedli do sberného tábora. Ubezpečili je, že budou po malé kontrole propuštěni, když nebojovali proti Sovětskému svazu.

Misto propuštění do civilu však byl deportován za práci do díly v Křivém Ragu. Tam museli v těžkých podmínkách a za spartou stravu tvrdě pracovat. Kdo neplnil normy, dostával stravu ještě horší. Nás krajanci na tom byl velice líze. Vedle starých českých písňolivin, že „povítostiv nejdál dojde“ pracoval pocitiv, a co vyrabil, to odvezdal. Timto způsobem nikdo nemohl normy splnit. Zachránily ho rady „ostřílených kožek“. Parodují rádi, že to musí deřat „po sovětský“.

To znamená něco jiného vyuřovat. Něco jiného nahlásit a u příležitosti oznámit. Díky ztracenku se jeho setina zlepšila a blád byl minější.

Spatné zvědovní podmínky a neustálé odkládání termínu propuštění přiměly polské zajatce k protestní akci. Hned nato bylo jako „nepláte Sovětského svazu“ přemístěn až k polárnímu kruhu. Tam byly podmínky ještě mnohem horší. Nejdříve byl provázlel blád, zima a větř. Normy byly velice tvrdé. Lidé umírali a mrtvoly děsily vodníky. Dva části krajanců tam osílely. Josefovi se zdálo, že se bliží koniec. Kžil jížen vyzpominkami na život v rodině obci.

Když mu bylo nejhůř, když by mu vysvitlo sluníčko. Při káčení stromů zháděl v lesu nejakej ženy, děti a starce, kteří sbírali chrasti. Když se k nim přiblížil, zjistil, že mluví polsky. Pečkal, až se vzdálil stráž a zepjal se těch lidí, odskud jsou. Reklí mu, že jsou Poláci z Volyně v vesnici Ostrov. Bylo to vše nadecko Kupičova. Lídě odstoupěl často do Kupičova přijížděl a s některými rodinami udírali dobré střely. Reklí mu také, že směří psát a dokonce dostavat balíky. Poprosil je, aby napsali, že Zítný z Kupičova žije a kde se nachází. Jeho rodina totiž obdržela zprávu, že nemá dědice. Jak se tedy rodina Zítných zaradovala, když Polák (pravděpodobně Sládeček) přivezl tu novinu, že tatínek žije. Spojeno bylo navázáno a Josef prostřednictvím Poláka Jaidwy Fic dostal balíček. Balíček mu však nemohla zadat jednoduše. Pro vždy trochu jídla schovala k dohru k Josefu si je odstoupil bral. Ta slanina a suchary mu zachránily život. Díky to později vyzprávěl, nikdy se neubránil sázán.

Nic netrvá věčně. Z věků před námi se stali neprátele a Němcové napadlo Sovětský Svaz. Následovala návštěva gen. Sikorského v Moskvě a připletl „za druhou“ se Stalinem. Z „vragov SSRR“ se stali „sojusníci“ a gen. Anders přivedl polskou armádu. Kvůli tepličsim podnebí odvázel zubožené Polaky do Uzbekistánu. Cestou hladový, chuvraví a na prahu svobody umírali. Byli tak zuboženi, že jejich rekonvalence trvala až tři měsíce, a někdy i déle.

Po všechny tyto výpravy, a potížich odjížděl „andersovci“ na Střední východ. Ovšem, strach z bládu je doprovází ještě v Persii. Susili si na horší časy chybě, kteréhož de měl vše než dost.

V Persii byl Josef Zítný nejprve v Pahlaví, ale pak viděl i v Teheránu a další města. Potom následovala Sýria, Palestina, Irák a Egypt. Procházel se ulicemi Jeruzaléma, Káhiry, Alexandrie, Mosulu. Ochutnal všechny druhy tamního ovocu. Poznal chut' pravých whisky i pravého koňaku.

O těchto poměrně klidných dnech na Středním

východě následovalo vylovení v Itálii a bitva o Monte Cassino. Josef se ji zúčastnil jako „pancerák“.

Později vzpomínal na karikády padlé v této bitvě a výpravě o horských potůčcích zbarvených lidskou krví. Byl svědkem toho, jak na troskách kláštera zavalil „zstandar baldar-czervony“.

Válka skončila a nás voják nevěděl kudy kam. O rodině nic věděl a o návratu do Sovětského svazu nechtěl ani slyšet. Polici Číhali, že není druhý gen. Sikorský, který by je odtud dostal. Odjel tedy do Anglie. Odtud se teprve v roce 1948 dostal do Polska. Pomoci Červenému kříži navázal spojení s bratrem Václavem v Záticí. V Polsku však manžel žádal o propuštění do Československa. Chudák, ani nevěděl, že je ze prohlášení za mrtvoho. Když byl již zase, bůhví pokolikáván, v situaci, kdy nevěděl kudy kam, překročil načež hranici v Českém Těšíně. Ihned poslal bratrovi telegram. Pak už následoval setkání s manželkou a se synem. Jarouškovci tehdy byly již 17 let.

Plných devět let potutovali nás vojáci světem. Návrat domů však také nebyl bez problémů. Za ilegální převoz hranice musel na měsíc do vězení. Trest si odpracoval v kanalizaci v Kosobudově. Všechni krajané se však rádovali k tomu, že se vrátil. Od jednoho k druhému letello: „Pepík Žitňáček se vrátil!“ Nás krajana Josef Žitný prekonal tedy všechny potíže a vydřel se, co měl zádok a nás. Nyní svůj věčný sen na hřbitově v Buškovicích.

Václav Kytl

Perlička do Zpravidla

Kdo bude následovat rodinu Vladimíra Tenglera ve členství v SCVP?

Ko klanu rodiny Tenglerových patří přímo členové, ale také nejbližší rodinní příslušníci. Patriarchou byl Vladimír Tengler a matkou rodu jeho manželka paní Emilie, další členové: dcery Emílie Procházková a Antonie Dreyrová, vnučky Miluška Procházková a Wagnerová Lenka, Sestra Marie Krobová a její dcera Vlasta Kopecká, sestra manželky Marie Novákové, její syn Václav Novák s manželkou Mairou a její bratr Václav Borys. Sestřenice p. Tenglerové Marie Haluchová a sestřenice p. Tenglerové Marie Ulanová. Celkem je v této rodině 14 členů našeho Sdružení.

Vladimir Tengler

A k tomu poznámka z pražského regionu: V následujícím ročníku životního stylu se všechny členy rodiny Šatavových - jsou to všichni členové této rodiny. Těž úctyhodné!

Irena Malinská

SETKÁNÍ

Druhé setkání potomků rodiny Čapkůvých ze Straklovka na Volyni a jejich příteří se uskutečnilo dne 30. června od 13 hod. v venkovském prostředí hostince u hrádku Kráčov. Jste ráni!

Vladimír Odstrčil, Sejkovra 11, 636 00 Brno

Opět se sejdeme!

Setkání žáků a absolventů bývalých škol České matice školské ze Zdebulovna, Býmělánčině a Rovně připravujeme na 20. září 2001.

Účastníci loňského setkání obdrželi opět dopis s přihláškou a to nejdpozději do 15. 7. 2001. Ostatní zájemci a příznivci, včetně žáků a absolventů, kteří se loňského setkání nezúčastnili a kteří si s námi rádi posadí a zapojímejme, jsou vitézni! Stáčí, když si vyzádají přihlášku, jmenovatky organizační komise, kterou je Marie Šantorová, ul. Bezručova 4512, 430 03 Chomutov, tel.: 0396/68 60 33.

Přihlášky přijímáme, včetně stanoveného příspěvku na občerstvení a úhrada dalších nákladů ve výši 15,- Kč do 15. 8. 2001. Setkání se bude konat v městském divadle v Chomutově.

Rostislav Hlaváček, předseda organizační komise

Čechů. Vím také, že v minulých dobách veřejné oslavu a pietní akce u památníků západního oboje byly něco jako hrdinský čin. Nemělo by se však zapomínat na to, že i vojini východních jednotek položili životy za naše osvobození. To je můj názor a ne každý s ním budou souhlasit, proto se chci se čtenáři podělit o své názory.

Pamatuju si na to, jak náš krajane využívali do Svobodové armady. Například ve všem Stromovka z rodiny J. Kulicha odesíl bojovat čtyři její členové: Josef, Marie, Anastázie a Jaroslav a čtyři synové P. Práši, Václav, Josef, Antonín a Bohuslav.

Jen z téhoto dvanácti rodin odleslo osm osob na frontu - z toho tří dobrovolně - dvě dívky a dvě chlapci, kterým nebylo ještě osmnáct. Dávno synové V. Práši padli v boji. Je na těchto dvou malých příkladech z mnoha jiných úlez ukázat oblastnost a vlastenecké citění volyňských Čechů, kteří byli ochotni obětovat své životy v boji za osvobození vlasti vzdálené stovek kilometrů.

V. Práška

Dopisy čtenářů

Od paní Rajoy Bohofalé z Děčína jsme dostali tento zajímavý dopis:

Vážená paní Latzelová, dovolují si Vám naprost pár žádů. Jsem členka Sdružení Čechů z Volyně, region Teplice. Ve Zpravidla č. 4/2001 ročník 11 jsem člena článek p. J. Macha, nazvaný „Mokreha“, který mi připomíná příběh panu Kazika, o kterém často doma hovořili rodiče.

Já sama jsem se narodila v Rovně (Ukrajina) a vzpomínám si na jméno Kazik, který byl v naší rodině, chodil do školy a prý se velice dobre učil. Já jsem často vylila inkoust na jeho sešít a od mých rodičů dostala výprask. Jak dlouho jsem bydlel v jedné domácnosti si nepamatuj, rodiče už nežijí a nemohu se zeptat na podrobnosti.

Ráda bych se s ním setkala, třeba jen pisemně, určitě by si vzpomněl na mě rodiče. Jmenovali se Ogrinipové, bydleli u Teremna (nevím také přesný název vesnice) a také primo v Teremně, kde se narodil můj bratr Vladimír.

Prosím Vás, máte-li adresu pana J. Macha, abyste mi ji napsala, snad by mi dělil podrobnější, kde zmíněný Kazik žije.

Jsem Vašimi příspěvky ze Zpravidla velice potěšena, stále vše si připomínám život na Volyni (ještě si dost pamatuji) a také celý život rodice milovali o této též době.

Děkuji Vám za odpověď na mé dopis.

Adresa: Raja Bohofalá, Kozinova 146/14, Děčín VI, 405 02

Raja Bohofalá, Kozinova 146/14, Děčín VI, 405 02

Redakce se domnívá, že se pisatelka touto cestou rychleji dostane do kontaktu s p. Machem nebo přímo s Kazikem.

ZPRÁVY Z REGIONU...

Region Šumperk

Hodnocení našeho setkání: Sešlo se 172 osob. Jsme už všichni starší, ale stále se rádi setkáváme.

Zprávu o hospodaření přednesla naša mladá hospodářka Alena Kubelová. Potom nás se svou úvahou krátkostí seznámila naše předsedkyně, Z. Brná nás pozdravila Jaruška Nicová z Vladimír Fros.

Svým krátkým projevem nás zaujal Ing. Hofmann. Překlali jsme z přífontami panu dr. Vaculíkem III. díl Dějin volyňských Čechů.

Pobědě jsme měli kulturní program a potom zábavu až do 21.30 hod.

Musím touto cestou poděkovat všem, kteří se podíleli na tomto setkání alespoň nějakou malíčkostí a hlavně prací. Bezi této pomoci by se neuskonal žádné setkání! Nikoho nejenumí, abych na někoho nezapomnala, ale moc děkuji našim vnučkám a paní Soně Cingrové a Matěji Horáčkové, které nás vzorně obsluhovaly. Prostě bylo to jako ve velké rodině, opravdu báječně!

Takže děkuji všem členům výboru a přeji si, abychom měli stejný elán při takovýchto akcích.

Za region Alice Bílková

NAŠI JUBILANTI . . .

Region Litoměřice

V našem regionu se dožívají významného životního jubilea tito naši členové:

55 let - 1. 7. Petrák Oldřich z Michalovce, byt. Malé Zernoseky.

70 let - 27. 7. Pilaf Antonín, Malá Zubovštna, byt. Kuřívody, 28. 8. Váhoušková Ludmila z Mirohoště, byt. Soběnice, 1. 9. Picurová Věra z Mirohoště, byt. Liběšice a 26. 9. Jarolímková Olga ze Skurče, byt. Litoměřice.

80 let - 22. 7. Pospíšilová Libuse z Novokrajové, byt. Měklojedy a 16. 8. Novák Miroslav z Hončáry, byt. Litoměřice.

81 let - 19. 7. Drlferlová Anna ze Semidub, byt. Litoměřice a 23. 8. Jelinková Emilia, byt. Lovosice, 82 let - 17. 9. Hrnčířová Věra z Mirohoště, byt. Litoměřice.

84 let - 22. 7. Křivaková Evženie z Olšany, byt. Děčín a 17. 8. Bitrich František z Dubna, byt. Litoměřice.

86 let - 6. 8. Určicová Marie z Boratina, byt. Třebutice, 89 let - 1. 7. Krejčová Emilia z Lucka, byt. Litoměřice a 24. 7. Pluščenkova Anna z Boratina, byt. Homičky Nezvý.

95 let - 25. 8. Průšová Marie z Mirohoště, byt. Žitenice.

Všem jubilantům přejeme hodně zdraví do dalších let.

Za výbor regionu ved. Kozák

Region Olomouc

Region Olomouc blahopřeje ke kulatým jubilejím těmto členům:

Varhaník Vít - 55 let, 16. 11. Derychová Antonie roz. Tenglerová - 55 let, 10. 7. Macounová Zdena roz. Hanzáková - 60 let, 20. 11. Skalková Jiřina, roz. Holstanová - 60 let, 4. 8. Kočína Šimon - 65 let, 26. 8. Zapletalová Vlasta roz. Prošková - 65 let, 9. 10. Marek Antonín - 65 let, 12. 9. Svobodová Marie - 70 let, 30. 11. Nerad Josef - 80 let, 22. 9.

Všem jubilantům hodně štěsti a zdraví do dalších let přeje za region

Vladimír Tengler

Region Frýdlant

V našem regionu se ve druhém pololetí dožívají významných výročí tito naši členové:

55 let - 10. 7. Lydia Bacovská z Záhorá, byt. Frydlant, 55 let - 11. 11. Jindřiška Lida z Ivanovice byt. Kunta Hotta, 55 let - 13. 11. Nožičková Vlasta z Podšipek byt. Krášný Les, 60 let - 19. 10. Domárová Karel z Volkova, byt. Staré Žďárnice, 60 let - Růžička Jaroslav z Volkova, byt. Habartice, 75 let - 4. 7. Lindrová Drahomíra z Vraňan, byt. Dětřichov, 76 let - Linda Josef z Podvysoké byt. Dětřichov, 77 let - 10. 8. Hron Alexander z Mikytice, byt. Liberec, 77 let - 5. 7. Lajtke Dobroslav z Mezilíšky, byt. Liberec, 77 let - 7. 9. Zajíčková Anna z Zaháj, byt. Liberec, 79 let - 28. 10. Jakub Václav z Tvořencov, byt. Nové Město p. S. 79 let - 7. 11. Pospíšil Dimitrij z Korce u Rovny, byt. Dětřichov, 79 let - 26. 9. Záhorevá Marie z Volkova, byt. Prachatic, 80 let - 24. 11. Martincová Marie z Novosielek, byt. Nové Město p. S. 81 let - 6. 11. Švorcová Emile ilze z Novosielek, byt. Nové Město p. S. 82 let - 19. 8. Kalivoda Evženie z Mirohoště, byt. Liberec, 83 let - 1. 7. Růžová Věra z Volkova, byt. Liberec, 84 let - 13. 9. Zajíček Vladimír z Boromej, byt. Liberec, 85 let - 15. 12. Růžička Vladimír z Volkova, byt. Habartic, 90 let - 1. 11. Tillychová Marie z Novosielek, byt. Raspenna.

Do dalších let hodně zdraví a životní pohody přeje za region

Ludmila Milíčková

Region Žatec

V čes. čtvrtletí se dožívají kulatých a kulatých výročí svého narození tito naši členové:

Dodatčně Danuše Manová, 4. 6. - 55 let, Žatec a Jirina Bechyňská, 6. 6. - 70 let, Liběšice.

Stanislava Kutnarová, 5. 7. - 60 let, Krály, Ludmila Schorová, 6. 7. - 75 let, Louny, Věra Vojáková, 15. 7.

- 65 let, Postolopry. Antonie Víkova, 20. 7. - 75 let,

Podbofany. Anna Jursová, 21. 7. - 65 let, Žatec. Evženie Arvajová, 28. 7. - 60 let, Lišany. Antonín Linha, 13. 8. - 75 let, Pšov. Marie Prasková, 4. 8. - 75 let, Radíčevé. Ludmila Ríhová, 28. 7. - 70 let, Lišany. Antonie Griněvická, 16. 8. - 75 let, Louň. Marie Kočková, 22. 8. - 75 let, Žatec. Libuše Koválečková, 24. 8. - 70 let, Žatec. Nina Židlická, 24. 8. - 80 let, Žatec. Václav Ketner, 1. 9. - 80 let, Žatec. Václav Horaček, 11. 9. - 80 let, Louň. Klara Jandová, 9. 9. - 70 let, Aš. Evženie Tlustá, 11. 9. - 70 let, Nová Huť-Dýšina. Marie Vlínová, 9. 9. - 80 let, Podbofany. Václav Vojar, 13. 9. - 65 let, Holešec.

Mimořádně příjemná plnoštíhlou dluhotouškou členům našeho Sdružení za celý výbor Anně Novákové, 29. 7. - 80 let, ze Žatce. Rovněž Jaroslav Sochora, 21. 7. - 80 let ze Žatce. Jejich práce ve výboru je stále velmi zásadní. Mnoho štěstí, zdraví a spokojenosti do dalších let všem členům přeje za celý region *Kamila Ondrová*

Linha Rostislav z Podbořan narozen v Malované oslaví v červenci své 70. narozeniny. Vše nejlepší přeje maminka a sourozenci.

Region Teplice

V našem regionu slaví v červnu a červenci svá jubileia titu naši členové:

Antoš Víkentij nar. 1. 6. 1951. Krušina Jiří, nar. 3. 6. 1942. Vlk Miroslav Ing., nar. 5. 6. 1935. Krušinová Marie, nar. 7. 6. 1942. Hejdová Lenka, 8. 6. 1927. Kykal Alexander, nar. 12. 6. 1927. Jabotová Libuše, nar. 14. 6. 1928. Kubinová Helena, nar. 17. 6. 1918. Šrájer Vladimír, nar. 23. 6. 1927. Lešner Vladimír, Ing. nar. 24. 6. 1937. Strupinská Marie, nar. 26. 6. 1958 a Příša Václav, nar. 29. 6. 1948.

Rejchová Emilia nar. 5. 9. 1938. Černý Jevenigjin, nar. 8. 7. 1968. Andělová Věra, nar. 10. 7. 1923. Vlačilová Anna, nar. 11. 7. 1948. Holeček Vladislav, nar. 18. 7. 1924. *Jaroslav Kucek*

(Informace pro region: Je zryzken udatá přímo dosazeny věk jubilanta, nejen datum jeho narození, je to přehlednější pro čtenáře.)

Region Chomutov

20. 8. oslaví svéživotní jubileum 80 let zakládající člena našeho regionu p. Helena Zárybnická z Mirohošť na Volyni, nyní bytem ve Dvoře Králové nad Labem.

22. 8. oslaví rovněž životní jubileum 80 let člena našeho regionu p. Marie Michášovitová z Kupičova, nyní bytem v Kadani.

Oběma jubilantům hodně zdraví a štěstí přeji za region *Jiřína Kačerová a A. Hloušek*

Region Mohelnice

V druhé polovině roku se dožívají hezkého jubilea titu členové:

Zdeněk Zajíček z Mohelnice 17. 10. - 50 let. Anna Dvořáková z Pokus o Semihra, nyní Úsov, 16. 12. - 85 let. Miroslav Vohralík z Kurdybáně, nyní Libívá, 23. 9. - 80 let. Vlasta Frisošová z Moldavy, nyní Jeseník, 8. - 65 let. Vladimír Zahradník z Hrušvice, nyní Mohelnice, 15. 11. - 83 let. Věra Kočková z Teresova, nyní Úsov, 15. 11. - 83 let. Josef Slanina z Nivy Hubinské, nyní Lázně Kroměříž, 29. 9. - 86 let. Marie Simšová z Moldavy, nyní Jeseník, 4. 10. - 93 let. Do dalších let hodně zdraví a životního pořady přeje za region *Lubuše Machovská*.

Region Mariánské Lázne

MUDr. Tuhaček Vladimír, Stod Plzně, oslavil 8. 5. 50 let. Př. Emilie Kovcová, Tachov-Protivín oslavila 8. 5. 70 let. Oběma jubilantům ze srdeč blahopřejeme.

Za region Juhu

Všem jubilantům blahořeje i redakce Zpravodaje

Důležité upozornění! Jelikož se množí dotazy dárů na název a číslo konta Sdružení, rozložíme je se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. Nežádoucí konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo konta: 000000-1937591369/0800, ČS společná a.s. - Rytířská 29, Praha 1. Dary můžete posílat i na adresu hospodářky Sdružení Marie Nečasové, Svidnická 509, 181 00 Praha 8. Prosíme čtenáře, aby nás neupomněli o zveřejnění daru- dary můžeme uveřejnit teprve po odběru čtenářem dokladu!

Krajanej! Neposílejte v žádném případě peněžní dary na adresu redaktory! Díky za pochopení.

Záležitost, týkající se evidence členů, změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: prof. MUDr. Vladimír Dutek, Na Hřebenech 20, 150 00 Praha 5

Tíráz: Zpravodaj Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autoři. Vychází jako obecná. Sufredaktor: Jiří Latzelová. Přispěvky nejouzorovány, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Přispěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Vára Latzelová, Slapská 191/16, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povolenlo Česká pošta, s.p., odesíláním závodem Praha č. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo výšlo: 25. 06. 2001

NAŠE ŘADY OPUSTILI . . .

Region Olomouc

Oznámy smutnou zprávu, že 28. dubna zemřel náš člen Rudolf Procházka ve věku 72 let. Nebyl volyňský Čech, ale dlouhotrý přítel našeho Sdružení. Učetně ho tichou vzpomínce. Upřímnou soustrast projevuje

Vladimír Tengler

Region Litoměřice

V 1. pololetí 2001 nás opustili:

13. 1. Boček Antonín z Bocanova, byt. Budyně n. Ohři. 1. 2. Holovská Julie z Mirohošť, byt. Litoměřice. 9. 2. Štěpán Alois z Terrenna, byt. Litoměřice. 12. 3. Jeníková Marie z Mirotona, byt. Lovosice a 4. 4. Lucius Bohuslav z Boratina, byt. Litoměřice.

Všem pozůstatkem vyjadřujeme upřímnou soustrast. *Za výbor regionu ved. Kozák*

Region Žatec

Dne 10. května zemřel náš člen z Louň Josef Švejda ve věku 80 let, pocházel z Koloděje. Josef Herman z Bytovce zemřel 13. května ve svých 88 letech - také náš člen, rodák z Podhájce.

Buduž jsem lehká a pozůstatkým upřímnou soustrast projevuje za region *Kamila Ondrová*

Region Chomutov

23. V. 2001 zemřel po krátké nemoci ve věku 76 let dlouhotrý člen našeho regionu příslušník Svobodovy armády pan Alexander Linhart z Sedmihradu na Volyni, bytem v Cejkovicích u Žatce. Upřímnou soustrast za region vyjadřuje rodině *J. Kačerová a A. Hloušek*

Region Teplice

Dne 26. 5. zemřela po krátké nemoci paní Antonie Skálová-Krušinová z Bystřan, původem z Ledochovic.

Upřímnou soustrast pozůstatkým projevuje za region *Bížovský*

K projevům upřímné účasti se připojuje i redakce Zpravodaje

DARY došlé na konto SDRUŽENÍ - květen 2001

Region Severoamerický:

Cílenské příspěvky 10 USD zaplatili:

S. Čito, L. Provl, Havlíček, V. Pospíšil, M. Pospíšilová, G. Pospíšil (+ dar 10 USD), Sv. Pospíšilova, G. Pospíšil (+ dar 10 USD) V. Pospíšil, G. Kerďová (+ dar 10 USD).

Cílenské příspěvky 14 CAD zaplatili:

J. Novák (+ dar 11 CAD), E. Englövá (+ dar 11 CAD), V. Vrána (+ dar 11 CAD), A. Lešák (+ dar 6 CAD), A. Benet Odstrčí (+ dar 6 CAD), J. Toušek (+ dar 6 CAD), O. Žáková (+ dar 6 CAD), D. Jersák (+ dar 6 CAD), Rev. J. Novák (+ dar 11 CAD), M. Jeleník (+ dar 26 CAD), A. Wenigerová-Noga (+ dar 3 CAD), J. Kučera (+ dar 11 CAD), A. Shantorová (+ dar 6 CAD), J. Hynek (+ dar 6 CAD), J. Nesvadba (+ dar 6 CAD), S. Kubec (+ dar 26 CAD), G. Wilkinson (+ dar 11 CAD), M. Unghis-Uhlířová (+ dar 6 CAD), V. Ticha-Kyllová (+ dar 6 CAD), J. Kytl (+ dar 11 CAD).

Cílenské příspěvky i dary zaslal Jerry Kytl - Canada.

Region Žatec:

Marek Kočková, Žatec - 200 Kč, Věra Mužíková,

Žatec - 100 Kč, Pavla Rajbrová, Žatec - 100 Kč, Antonín Linka, Sýrovicce p. Podbofany - 200 Kč.

Region Olomouc: dar regionu ve výši 700 Kč předal Vl. Tengler.

Region Brno: Josef Kučera - 100 Kč, Václav Štípek - 100 Kč, Miloslav Niče - 100 Kč, Miroslav Šimek - 100 Kč, Eleonora Jaitnerová - 100 Kč, Jan a Jaromíra Ničovi - 200 Kč, Vladimír Jiránek - 100 Kč, Milada Kroupová - 100 Kč, Olga Perglová - 100 Kč a Alfa Borovilová - 100 Kč.

Region Rakovník: Josef a Jitina Volencová, Pšovky - 300 Kč.

Region K. Vary: Helena Horáková - 100 Kč, Viktorie Ozobová - 100 Kč.

Region Praha: Vlasta a Jaroslav Lešákové, Mněšek p. Brdy - 100 Kč, Olga Kovandová, Mněšek p. Brdy - 100 Kč, Darja Mášová, Praha - 200 Kč, Lydie Puchlerová, Praha - 100 Kč, Marie Nosková - Praha - 100 Kč, Václav Ledvina, SRN - 500 Kč a Rajsa Ryžáková - 50 Kč.

Region Domazlice: Nadá Pytelková, Horšovský Týn - 450 Kč, Ing. Vladimír Kábrt, Ujezd - 200 Kč, Anna Röháková, Zíně - 100 Kč, Evženie Benešová, Poběžovice - 100 Kč a Evženie Benešová, Poběžovice - 60 Kč.

Region Šumperk: Marie Flánerková Vykýrovice - 100 Kč, Šimek, Šumperk - 100 Kč, Marie Reová, Nový Malín - 100 Kč, Jitina Žáková, Velké Losiny - 150 Kč, Zdena Ráhalová, Václav Micháliková, Louňava nad Desnou - 200 Kč, Manž. Vohralíkové, Úněvice - 200 Kč, Adolf Šefl, Rapotí - 50 Kč, Antonín Šefl, Rapotí - 50 Kč, Vladimír Ledvina, Senov u Broumová - 100 Kč, Marie Baxová, Poruba - 200 Kč, Emílie Tichá, Vlachov - 100 Kč, Kádle Barunková, Lukavice - 100 Kč, Božena Štolová, Nový Malín - 100 Kč, Marie a Emíl Doležaloví, Úsob - 100 Kč, Jaroslav Bilek, Vykýrovice - 200 Kč, Václav a Antonie Jonášová, Šumperk - 500 Kč, Rostislav Novotný, Velké Losiny - 200 Kč, Vladimír a Lubuša Štolová, Nový Malín - 100 Kč, Alice Bilková, Nový Malín - 100 Kč.

Kelkova částka 2950 Kč zaslala A. Kubelová. Tato částka byla shromážděna na setkání regionu 5. 5. 2001.

Region Chomutov: Lida Rěháčková, Kadov - 600 Kč.

Reg. severomoravský: Kontrolou bylo zjištěno, že dosud nebyl zveřejněn dle paní Ludmily Rěhové ze Sdružení n. Odrou, věnovala 100 Kč - tímto se ji jí omouválo. Na kontě Sdružení opět došly dvě částky bez bližšího určení: 30. 4. 2001 částka 400 Kč a 23. 5. 2001 částka 500 Kč. Pokud se přihlásí dle adresu na hospodářky Marie Nečasové (je uvedena v každém Zpravodaji) budou uvedené jmennoviny v některém příštím čísle.

Za četné dary se srdeč děkujeme!

DARY na konto regionu Brno

Dobrá Ludmila - 200 Kč, Odstrčí Vladimír - 100 Kč, Kubinová Marie - 100 Kč, Krajzová Milada - 200 Kč, Bezděková Alžběta - 150 Kč, Smákalová Eugenie - 100 Kč, Nevřív Larisa - 100 Kč, Jiránek Vladimír - 100 Kč, Bryksa Josef - 100 Kč, Perglová Olga - 50 Kč a Ing. Václav Jíři - 200 Kč. Region dárům srdečně děkuje!

Redakce Zpravodaje přeje všem čtenářům krásné prožití letních měsíců, plno hezkých zážitků, a aby se ve zdraví vrátili po prázdninách k tvorbě nových příspěvků pro svět časopis!

Tíráz: Zpravodaj Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autoři. Vychází jako obecná. Sufredaktor: Jiří Latzelová. Přispěvky nejouzorovány, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Přispěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Vára Latzelová, Slapská 191/16, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povolenlo Česká pošta, s.p., odesíláním závodem Praha č. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo výšlo: 25. 06. 2001